

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521203701
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3521203701.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného na pôvodne maloletú G., zastúpenú do doby nadobudnutia plnoletosti kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Q., dieťa rodičov: matky J., a otca J., zast. v konaní H., o odvolaní toho času už plnoletej G. ako osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti, zastúpenej t.č. v konaní matkou J. na základe plnej moci, proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26. mája 2022, č.k. 9P/80/2021-215, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca a v súvisiacich výrokoch III. a IV., ktorými zmenil rozhodnutie o poslednej úprave vyživovacej povinnosti otca a o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým rozhodol o nedoplatku na zročnom výživnom **m e n í** tak, že otec je povinný nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 31.12.2021 do 26.05.2022 v celkovej sume 503,23 eur zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur, vždy do 20. dňa v mesiaci spolu s bežným výživným, k rukám toho času už plnoletej G. s tým, že prvá splátka zročného výživného je splatnou do 20. dňa v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou sa stáva splatným celý zostávajúci nedoplatok.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k toho času už plnoletej G. J., nar. dňa XX.XX.XXXX, zo sumy 200,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne, ktorú uložil otcovi platiť vždy do 20. dňa v každom mesiaci vopred k rukám plnoletej G. J. počnúc dňom 31.12.2021. Výrokom II. nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 31.12.2021 do 26.05.2022 v celkovej sume 353,23 eur uložil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživnom pod stratou výhody splátok počnúc právoplatnosťou rozsudku. Výrokom III. rozhodol, že týmto sa mení Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.03.2018 č.k. 8P/24/2017-65 v časti výroku o výživnom a v konečnom dôsledku výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že matka v čase podania návrhu ešte maloletej G. sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného zo strany otca zo sumy 200,- eur na sumu 400,- eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu dôvodiac, že **u** maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov, keďže dňa 01.09.2019 nastúpila na Y. T., čím sa podstatne zvýšili jej mesačné výdavky. Pravidelné mesačné náklady spojené s návštevou školy sú podľa jej vyčíslenia vo výške **465,90 eur.**

V súvislosti so školou má maloletá aj mimoriadne výdavky. Náklady dcéry sú tiež na stravu mimo pobytu v škole, drogériu, dezinfekčné prostriedky, rúška, oblečenie, obuv, na šport, dovolenky, čo predstavuje mesačne sumu cca 150,- eur. Maloletá má zdravotné problémy. Otec s návrhom nesúhlasil, poukazoval na to, že matka má vyšší príjem ako on, pričom on má takisto zdravotné problémy, ktoré však nerieši, aby o prácu neprišiel. Matka dcéry kupuje rodinný dom na hypotéku, preto žiadal, aby predložila kúpnu zmluvu a tiež zmluvu o hypotekárnom úvere, nakoľko matka by v súčasnosti mala bývať u svojho priateľa v R.. Jemu skutočne nezostávajú prostriedky na to, aby mohol platiť zvýšené výživné. Hrozilo by mu, že by sa dostal do existenčných problémov. Už teraz mu vypomáha sestra, ktoré za neho uhrádza napríklad všetky náklady na právne zastúpenie. Jeho príjem je v priemere 1.200,- eur, pričom jeho mesačné výdavky predstavujú zhruba rovnakú sumu, čiže mu neostáva nič nazvyš. Výživné platí riadne a včas. Dcéra na pojednávaní uviedla, že v prípade, ak otca požiada o nejaký príspevok, otec tvrdí, že peniaze nemá, alebo ich nemôže dať, pripadá jej to skôr ako vyhováranie. Vždy však žiada iba veci, ktoré potrebuje. Napríklad za 30,- eur si chcela kúpiť externý mikrofón a myš k počítaču. Iniciátorom stretnutí s otcom je ona. Bohužiaľ je pravdou, že otca kontaktuje väčšinou vtedy, keď niečo potrebuje. Otec vie byť aj nepríjemný, ju to mrzí, avšak sám sa o ňu nezaujíma a tak inú možnosť nemá. Väčšina jej zážitkov je s mamou alebo s jej partnerom, o čom otec nerád počúva. Počas prvých dvoch ročníkov štúdia neboli nároky na programy vysoké, avšak v súčasnosti vzrástli. Začali napríklad robiť 3D modelovanie, čo si vyžaduje vyššie financie, potrebuje kvalitnejší počítač. V U. nechodí na nákupy so spolužiačkami, chodí si len do S. kúpiť potraviny. Počas Covidu si vybavila športovanie, aby aspoň niečo robila. Uviedla tiež, že v priebehu konania jej otec prispel na výlet do Talianska sumou 100,- eur s tým, že jej ešte doplatí. K narodeninám dostala od otca retiazku.

3. Za aplikácie ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 - 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1 - 3 Zákona o rodine na dokazovaním zistený skutkový stav, vyhodnotil súd prvej inštancie návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti ako dôvodný čo do základu a čo do výšky čiastočne. Konštatoval výraznú zmenu pomerov na strane G. od doby poslednej úpravy výživného, ku ktorej došlo v konaní, ktorým bolo manželstvo rodičov dieťaťa rozvedené v roku 2018 a bola schválená dohoda rodičov o výške výživného pre dieťa v sume 200,- eur mesačne. Okrem bežných výdavkov vzrástli u nej predovšetkým výdavky, ktoré súvisia s návštevou školy. V čase rozvodu manželstva navštevovala G. X. ročník základnej školy, s čím boli spojené bežné výdavky (strava, výlety, pomôcky, išlo o sumu cca 60- eur). Mala náklady na jazykovú školu, umeleckú školu (cca 33,- eur mesačne) a výdavky na zdravotný stav cca 40,- eur (vitamíny, okuliare). V súčasnosti je G. študentkou Y., kde sú výdavky omnoho vyššie. Býva na internáte, avšak v stredu majú dištančné vzdelávanie, takže uprostred týždňa opäť cestuje domov a následne vo štvrtok sa do školy znova vracia. Náklady na internát a stravovanie v škole a na internáte matka uviedla v návrhu (školné 140,- eur, 36,- eur internát, 30,- eur obedy v škole, 40,- eur večere v škole), rovnako uviedla aj výdavky na raňajky, desiate a nápoje počas pobytu v škole vo výške priemerne 100,- eur, čo sú výdavky opodstatnené. Vzhľadom na charakter školy má výdavky na pomôcky do školy, a to samotný materiál (na maľovanie), ale i na rôzne programy a technické vybavenie. Z výsluchu matky je zrejmé, a nepoprel to ani otec, že bolo dcére potrebné zakúpiť kvalitnejší počítač, grafický tablet, program do školy, pričom matka vysvetlila spôsob používania programov a licencií k nim a potrebu ich zakúpenia v priebehu štúdia. Vyššie výdavky mala G. na Vianoce 2020, kedy potrebovala grafický tablet a otec jej prisľúbil, že prispíše jednou polovicou, avšak nakoniec naň neprispel. Bolo jej potrebné kúpiť nový počítač z dôvodu inštalácie softvérových programov. V škole sa skladajú na stužkovú po 50,- eur mesačne. Rovnako bolo preukázané, že maloletá má aj výdavky na cestovanie do školy a následne v U.. Náklady spojené s návštevou strednej školy počas školského roka vo výške 465,90 eur sú tak reálne (výdavky v škole, pomôcky, cestovanie, stravovanie). Okrem toho má maloletá výdavky na telefón vo výške 20,- eur s internetom. Vzhľadom na zdravotné problémy užíva Urinal akút ako prevenciu, nosí okuliare, sklá sa jej menia raz ročne, čo je cca 300,- eur. Náklady na oblečenie sú bežné, podľa vyjadrenia matky dcéra na oblečenie nie je náročná. Matka dosahovala pôvodne pri rozhovodaní o rozvode manželstva príjem cca 1.000,- eur mesačne. V súčasnosti má príjem 1.500,- eur mesačne. Nemala a ani nemá inú vyživovaciu povinnosť. Uvádzala problémy so štítnou žľazou, ktoré jej neumožňujú pracovať v takom rozsahu, ako v minulosti. Nosí okuliare. S dcérou žili v prenajatej nehnuteľnosti, avšak od 05.02.2022 bývajú s dcérou v staršom rodinnom dome, kde mala uzatvorenú zmluvu o budúcej kúpnej zmluve. Je už podaný návrh na vklad do katastra. Kúpna cena bola 120.000,- eur. Nehnuteľnosť kupuje na hypotéku (úver na bývanie vo výške 91.200,- eur, splátka okolo 380,- eur do roku 2045). V minulosti vyplatila hypotéku vo výške 84.600,- eur, išlo o hypotekárny úver na dom, ktorý postavili na pozemku pani G., ktorá za nehnuteľnosť ručila inou svojou nehnuteľnosťou. Preto, keď sa nimi postavená nehnuteľnosť predala, pričom ju predávala pani G., z takto získaných prostriedkov

vyplatila hypotéku. Čo sa stalo so zvyškom predajnej ceny nevie. Splatila tiež ďalšie dlhy. Na kúpu domu si okrem hypotéky požičala peniaze od pána T., X. a pani D. (boli doložené ich prehlásenia). Vlastní vozidlo z roku 2012 (N. Y.). Otec G. dosahuje príjem vo výške 1.227,10 eur. Podľa vlastného vyjadrenia platí nájom vrátane všetkých platieb vo výške 350,- eur mesačne. Žije v dome pani T.. Vykonáva podľa vlastného vyjadrenia práce okolo domu, ktoré sú potrebné. Vo svojom vyjadrení zo dňa 25.03.2022 ju uvádzal ako svoju priateľku a preukazoval jej príjem (priemerne v období od 01.05.2021 do 28.02.2022 zarobila v W. 1.002,04 eur a v X. 620,61 eur). Platí poisťku sebe a dcére. Podľa vlastného vyjadrenia spláca pôžičky, ktoré vznikli v manželstve, boli celkovo štyri, pričom dve už splatil a zostáva mu ešte jedna, kde spláca 150,- eur a druhá, kde spláca 128,- eur. Inak má bežné výdavky na telefón, cestovné, stravu. Otec poukázal na svoje zdravotné problémy, ako výrastky na chrbtici, trpnutie rúk. Mesačne na lieky dopláca cca 30,- až 40,- eur. Otec vlastní vozidlo (J. J. K.) uvedené do prevádzky v roku 2020, s ktorého kúpou mu podľa jeho vyjadrenia pomohla sestra. Je zrejmé, že pomery na strane G. sa výrazne zmenili, keď došlo k výraznej zmene jej výdavkov na školu. Súd je toho názoru, že obaja rodičia majú v danom prípade v zásade rovnaké schopnosti podieľať sa na výžive dieťaťa, keďže inú vyživovaciu povinnosť nemajú, obaja pracujú a ich zdravotné problémy nie sú tak vážneho charakteru, že by im znemožňovali starostlivosť o dcérou zabezpečovať. Vzhľadom na vek G. už osobná starostlivosť ako taká nie je nutná, avšak náklady spojené s prípravou na budúce povolanie vysoké sú. Matka sa až doposiaľ snažila všetky výdavky uhrádzať, nakoľko otec v tom čase maloletej G. sa na zvýšených výdavkoch prakticky nepodieľal. Jeho úloha bola splnená iba zaslaním určeného výživného vo výške 200,- eur mesačne matke. Avšak už samotné výdavky spojené so školou sú viac ako dvojnásobné, nehovoriac o ďalších nákladoch G.. Až počas súdneho konania otec prispel dcére na tréningy boxu. Napriek dohode, že sa bude podieľať na nákladoch na grafický tablet, čo sú mimoriadne výdavky, na tablet neprispel ničím. Až počas súdneho konania prispel dcére na výlet do Talianska, ktorý však pôvodne musela zaplatiť matka. Prispel sumou 100,- eur, hoci výlet stál 389,- eur (ide pritom o výlet, ktorý priamo súvisí so vzdelávaním dcéry). Na pojednávaní uviedol, že mohol dcére pomôcť aj so softvérom, avšak neurobil to. Sama G. uviedla, že otca kontaktuje zvyčajne ona, bohužiaľ väčšinou v prípade, že niečo potrebuje. Je preto na otcovi, aby s dcérou udržiaval väčší kontakt, zaujímal sa o jej potreby, nakoľko inak nebude mať riadnu vedomosť o tom, ako jeho dcéra žije. Aj keď otec namietal, že dcéra chodí na súkromnú školu a mohla chodiť na školu, kde by sa školné neplatilo, matka vysvetlila dôvody, pre ktoré dcéra túto školu navštevuje. Volila menšiu školu, kde je väčšia voľnosť v oblasti umenia. Radili sa s psychológom. Je zrejmé, že rodič má mať záujem na tom, aby jeho dieťa bolo vzdelané a spokojné, aj keď to môže súvisieť so zvýšenými výdavkami. Na základe týchto skutočností súd výživné na G. zvýšil od podania návrhu na sumu 300,- eur. Navýšenou sumou 100- eur je možné aspoň čiastočne pokryť zvýšené výdavky G. na štúdium, i keď aj tak veľká časť finančných výdavkov zostáva na matke. Súd však pri určení výživného vychádzal zo zásady rovnakej životnej úrovne členov rodiny. Pri príjme matky 1.500,- eur, výživnom 300,- eur a rodinných prídavkoch by mala matka, ktorá aj napriek dospelosti stále uspokojuje potreby svojej dcéry, k dispozícii sumu 1.825,- eur, teda na člena rodiny sumu 912,50 eur. U otca po zaplatení výživného z príjmu 1.227,- eur zostáva suma 927,- eur, teda životná úroveň u otca a dcéry bude prakticky vyrovnaná. Vzhľadom na výšku výdavkov maloletej sú jej náklady mesačne vo výške minimálne 600,- eur, takže matka bude poskytovať finančnú starostlivosť o dcéru prakticky v rovnakej výške ako otec. Súd výživné otcovi zvýšil od podania návrhu na súd, keďže už v tomto období mala G. výrazne vyššie výdavky a otec bol schopný platiť výživné aj v určenom zvýšenom rozsahu. Otcovi tak vznikol nedoplatok na výživnom za obdobie od 31.12.2021 do dňa rozhodnutia súdu vo výške 353,23 eur (za 1 deň decembra 2021 vo výške 3,23 eur a za mesiace január až máj 2022 vo výške 100,- eur x 5, mínus uhradená suma 150,- eur zo strany otca - 5x príspevok na tréning po 10,- eur a príspevok na výlet do Ríma 100,- eur). Vzhľadom na výšku dlhu bolo otcovi umožnené dlh splatiť v primeraných splátkach po 100,- eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla toho času už plnoletá G. J. ako osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne - matky, navrhujúc odvolaciemu súdu zmenu napadnutého rozhodnutia čo do výšky priznaného výživného tak, že návrhu na zvýšenie výživného bude vyhovené v plnom rozsahu a otcovi bude zvýšená vyživovacia povinnosť na čiastku pôvodne požadovanú matkou, t.j. na sumu 400,- eur mesačne. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (nesprávne skutkové závery), tiež v ust. § 62 ods. 1 CMP (nesprávne alebo neúplne zistený skutočný stav veci) v konkrétosti namietala, že určené výživné nezodpovedá vzhľadom na jej strane od doby posledného rozhodovania súdu o výživnom, ani pomerom otca, ktoré podľa jej názoru odôvodňujú ňou požadované zvýšené výživné v plnom rozsahu. Namietala, že pri rozhodovaní súd prvej inštancie bral do

úvahy úvery, ktoré otec spláca, nezohľadnil však skutočnosť, že otec nadobudol do vlastníctva osobné motorové vozidlo J. J. K., uvedené do prevádzky v roku 2020, pričom pokiaľ by aj finančné prostriedky na jeho kúpu boli získané darom od jeho sestry, nemá to vplyv na fakt, že sa zmenili jeho majetkové pomery, keďže s nadobudnutím tohto majetku, pokiaľ išlo o dar, nie sú spojené žiadne záväzky. Ďalšia podľa nej podstatná skutočnosť spočíva v tom, že otec žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, s ktorou sa spoločne podieľajú na úhrade nákladov na bývanie, na čo však tiež súd neprihliadal, pričom v čase posledného rozhodovania o výživnom otec uvádzal, že býva na adrese U. XXX, ale len na základe nájomného vzťahu, bez osobného vzťahu s vlastníčkou nehnuteľnosti. Súd sa nevysporiadal s jej námietkami, že výdavky otca na bývanie sú pochybné. Z predložených dokladov vyplýva, že tento uhrádza všetky náklady spojené s užívaním nehnuteľnosti U. XXX, teda aj náklady na bývanie svojej priateľky. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni oboch rodičov, zákon však nestanovuje povinnosť rovnakej životnej úrovne bývalých manželov. V možnostiach a schopnostiach povinného je platiť výživné v rozsahu, aké požadovala, čo vyplýva aj z toho, že otec pred súdom prisľúbil, že pokiaľ dcéra bude potrebovať prispieť na mimoriadne výdavky, že to urobí. Po vyhlásení rozsudku však otec prestal prispievať na úhradu potrieb a výživné platí len v rozsahu určenom súdom. Aj jeho príspevok na školský výlet do Talianska bol následne nedôvodne odpočítaný od jeho povinnosti platiť výživné. Je v rozpore, že je schopný uhrádzať náklady na bývanie svojej priateľke, avšak zároveň tvrdí, že je na pokraji ekonomického krachu. Záver súdu prvej inštancie o tom, že nie je v možnostiach a schopnostiach otca platiť vyššie výživné, podľa jej názoru neobstoí.

5. Otec ako osoba povinná z vyživovacej povinnosti, vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že toto považuje za nedôvodné. Súhlasí s tým, že výživné na dieťa má reflektovať životnú úroveň rodičov. Životná úroveň otca, je však výrazne nižšia ako životná úroveň matky. Otec na rozdiel od matky nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, ani žiadne iné vyššie majetkové hodnoty, ktoré by mohol speňažiť. Vyjadrenia odvolateľky o motorovom vozidle J. J. K. sú zavádzajúce, nakoľko nejde o dar, ale o pôžičku od sestry, ktorú jej bude musieť vrátiť, no zatiaľ mu to nevychádza. Nemá žiadne úspory. Má len výdavky, vrátane splácania úverov vzniknutých počas manželstva s matkou dieťaťa, ktoré splácal z dôvodu, aby znížil výdavky matky a tá mohla viac finančných prostriedkov venovať na domácnosť a náklady spojené s výchovou dcéry, preto prevzal na seba tieto výdavky bez toho, aby požadoval od matky dieťaťa spoluúčasť. Otec prispieval dcére vždy, keď povedala, že niečo potrebuje, aj nad rámec stanoveného výživného. Táto s ním však komunikuje len minimálne, je na nej, aby mu vždy v potrebnom časovom predstihu dala vedieť, čo potrebuje. On nežiada nič viac, len to, aby zabezpečenie výživy dcéry z hľadiska finančného zodpovedalo jeho možnostiam. Má snahu riadne si plniť vyživovaciu povinnosť. Aj keď od neho žiadala prispieť na výlet do Ríma, prispel jej nad rámec výživného sumou ďalších 200,- eur, ktoré chcela. Síce to nebolo okamžite, ale s určitým časovým sklzom, keď mal výplatu a mal v možnostiach jej tie peniaze dať. Poukazuje na dôležitú novú okolnosť spočívajúcu v tom, že k 31.05.2022 prišiel o zamestnanie z organizačných dôvodov. Zamestnávateľ mu dal na podpis dohodu o skončení pracovného pomeru, ktorú podpísal v domnienke, že ide o najlepší spôsob ukončenia spolupráce. Bolo to nečakané a prekvapivé. Suma výživného by nemala byť pre povinného likvidačná a jej plnenie by mu nemalo spôsobovať existenčné problémy. Určená čiastka 300,- eur v priebehu konania pred súdom prvej inštancie už bola na hranici jeho finančnej tiesne, aby sa nemusel prípadne zadlžiť, ale bol ochotný toto platiť. Tým však, že sa situácia nečakane zmenila a prišiel o zamestnanie, sú jeho možnosti platiť rozsudkom stanovené výživné výrazne obmedzené, resp. nemožné. Znamená to, že si musí čo najskôr nájsť minimálne rovnako platenú prácu akú mal, čo je však vzhľadom na jeho vek (po XX-tke) už sťažené. Má obavy z toho, že vzhľadom k jeho momentálnej situácii sa dostane do omeškania, čo môže mať za následok exekúciu, tiež zadržanie vodičského oprávnenia, bez ktorého nebude schopný nájsť a následne vykonávať svoju prácu. Pokiaľ odvolateľka poukazuje na to, že by sa mali deliť jeho výdavky na bývanie s poukazom na to, že má sa na týchto podieľať aj jeho priateľka, toto dôrazne odmieta z dôvodu, že s touto nezdieľa spoločnú domácnosť a ich náklady a príjmy sú oddelené. Záverom uvádza, že navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie potvrdil, alternatívne zmenil tak, že vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré uviedol, výšku jeho mesačného výživného zníži.

6. Osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne v písomnej replike na vyjadrenie otca uvádza, že nesúhlasí s jeho tvrdením, že životná úroveň jej matky je vyššia, ako otcova. Skutočnosť, že vlastníctvo osobného motorového vozidla otcom je spojené so záväzkom otca voči jeho sestre nebolo v konaní preukázané. Matka nemá rovnako žiadne úspory a záväzky vzniknuté počas trvania manželstva uhrádzala rovnako, ak nie viac ako otec. Tieto záväzky však nie sú

predmetom konania. Nie je pravdou, že otec by chcel splácať záväzky vzniknuté za trvania manželstva z dôvodu, aby znížil výdavky matke. Nie je pravdou, že jej prispieval vždy, keď o to požiadala v prípade vzniku mimoriadnych výdavkov. Všetky platby, ktoré uhradil navyše, mu boli odrátané od omeškaného výživného. Ani v súčasnosti navyše nič neplatí. Zavádzal, keď uviedol, že prispeje na školský výlet do Talianska ďalšou platbou vo výške 100,- eur predtým, ako na výlet odíde. Nad rámec určeného výživného jej ničím neprispieva. Ak niekedy jej nejakou platbou prispel, o uvedenú sumu následne znížil platbu riadneho výživného. Pokiaľ ide o tvrdenie, že prišiel o zamestnanie z organizačných dôvodov, túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal. Pokiaľ ukončil pracovný pomer dohodou, vzdal sa dobrovoľne svojho príjmu, čo nie je možné zohľadniť. Poukazuje tiež na to, že otec opakovane končí svoje pracovné pomery dohodou, nečakane, vo väčšine prípadov však reálne z dôvodu, že zamestnávateľ zistil pochybenie z jeho strany pri plnení si pracovných povinností. Preto tvrdenie, že išlo o skončenie zamestnania z organizačných dôvodov, je účelové. Neprišiel pre ňu do U. ani vtedy, keď ho o to požiadala, že potrebuje odvoz pri návrate zo školského výletu, ale poslal svojho kamaráta. Je dôvodné predpokladať, že už počas trvania jeho pracovného pomeru u predchádzajúceho zamestnávateľa, vykonával aj iné práce a mal teda aj iný príjem okrem príjmu z pracovného pomeru, čo však nevie preukázať. Otec účelovo prekrúca svoje tvrdenia, preto v plnom rozsahu trvá na návrhu, ako aj podanom odvolaní.

7. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

8. Otec ako osoba povinná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uvádza, že s týmto v zásade súhlasí. Replikuje, že trvá na tom, aby odvolací súd pri rozhodovaní zohľadnil, že k 31.05.2022 prišiel o zamestnanie.

9. Osoba oprávnená z vyživovacej povinnosti v zastúpení splnomocnenou zástupkyňou v duplike na repliku otca uvádza, že sa pridrižiava svojich vyjadrení a dodáva, že jej je známe, že otec už v súčasnej dobe vykonáva práce pre P. U., kde má zároveň aj príjem a dohodnutý nástup do hlavného pracovného pomeru. Nevie to síce preukázať, avšak túto skutočnosť uvádza minimálne so zreteľom na tvrdenie otca, že je potrebné znížiť výživné určené súdom prvej inštancie s poukazom na ním tvrdenú skutočnosť, že mal prísť o zamestnanie.

10. Otec vo svojej písomnej reakcii na dupliku navrhovateľky prostredníctvom svojej právnej zástupkyne opakovane poukazuje na skutočnosť, že dňa 31.05.2022 prišiel o zamestnanie z organizačných dôvodov, a to napriek tomu, že fakticky došlo k podpisu dohody o skončení pracovného pomeru na podnet zamestnávateľa, on si však aktívne hľadal zamestnanie, od 01.10.2022 je zamestnaný s mesačnou mzdou vo výške 1.000,- eur brutto, čím došlo k zásadnej zmene jeho pomerov oproti zárobku, ktorý poberal v čase konania pred súdom prvej inštancie, kedy jeho zárobok predstavoval čiastku cca 1.600,- eur brutto mesačne, teda jeho príjem takto klesol o viac ako 50 %. Na základe uvedeného preto navrhuje, aby odvolanie navrhovateľky nebolo akceptované a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené, prípadne, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie, a to tak, že výšku jeho mesačného výživného zníži. Príkladá pracovnú zmluvu (kópiu) uzatvorenú so spoločnosťou P. U. zo dňa 29.09.2022, na základe ktorej nastúpil do tejto spoločnosti na pozíciu projektový špecialista od 01.10.2022.

11. Navrhovateľka prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne na v poradí posledné vyjadrenie otca uvádza, že sa pridrižiava všetkých vyjadrení, ktoré už uviedla v odvolaní a následných podaniach, opakovane poukazuje na to, že otec ukončil pracovný pomer dohodou, nie z organizačných dôvodov, vzdal sa teda výhodnejšieho zamestnania a nemožno preto ani vychádzať pri hodnotení jeho pomerov z jeho aktuálneho príjmu, navyše dáva do pozornosti, že otec pred súdom prvej inštancie tvrdil, že jeho príjem je v priemere 1.200,- eur mesačne a aktuálne vo vyjadrení uvádza, že bol 1.600,- eur mesačne, čo svedčí o tom, že opakovane zavádza. Zastáva názor, že výživné ňou požadované je primerané a zodpovedajúce tak jej potrebám, ako aj možnostiam a schopnostiam otca.

12. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), keďže nebolo potrebné zopakovať, ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval

to ani dôležitý verejný záujem, v spojení s § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že toto je potrebné v časti výroku I., ktorým bolo určené bežné zvýšené výživné, v súvisiacich výrokoch III. a IV. (o zmene predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom a trovách konania) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť a v časti o výške nedoplatku na zročnom výživnom (výrok II.) za použ. § 388 CSP zmeniť, nakoľko v tejto jeho časti neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie, ani zrušenie.

13. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie v základe vyhovel pôvodne návrhu matky mal. dieťaťa, ktoré v priebehu konania nadobudlo plnoletosť na zvýšenie výživovacej povinnosti otca voči dieťaťu a túto mu zvýšil na 300,- eur mesačne (požadovala 400,- eur), dôvodiac naplnením zákonných predpokladov takého rozhodnutie opodstatňujúcich (zmena pomerov na strane dieťaťa).

14. Odvolateľka (t.č. už plnoletá G. J. v zast. splnomocnenou zástupkyňou - svojou matkou) namietala správnosť rozhodnutia, ťažiskovou časťou dôvodiac svojimi výdavkami a pomermi otca, ktoré mu podľa jej názoru zvýšené výživné aj v rozsahu aké požadovala a súd jej nepriznal (400,- eur), umožňujú platiť. Namietala tiež nedôvodnosť odpočítania niektorých platieb otca od vyčísleného nedoplatku na zročnom výživnom.

15. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľka ani netvrdila.

16. Následne odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu jeho správnosti vo svetle o.i. tiež odvolateľkou uplatnených dôvodov na odvolanie.

17. Odvolacie námietky vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, pri plnom rešpektovaní vyšetrovacieho princípu (§ 35 a § 36 CMP), vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania vo svetle zásad uvedených v ust. § 191 CSP, vyvodil z neho správne právne závery o dôvodnosti návrhu pôvodne matky na zvýšenie výživného nad rámec doposiaľ súdnym rozhodnutím určenej výživovacej povinnosti otcovi v prospech dieťaťa, konštatujúc naplnenie zákonných predpokladov z hľadiska ust. § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, zvýšenie výživného vo svetle záujmu dieťaťa odôvodňujúcich, posúdiac tvrdenia matky a následne aj samotného plnoletého dieťaťa na ktorých zakladal dôvodnosť požadovaného zvýšenia výživného nad rámec súdom priznaného rozsahu, ako nespôsobilých privodiť svojou výškou v prospech nej vyznievajúce rozhodnutie (väčší rozsah zvýšeného výživného). Ako dôvodnú, vyhodnotil len námietku týkajúcu sa výšky vyčísleného nedoplatku na zročnom výživnom, pre odpočítanie platieb, ktorými sa otec podieľal (i keď nie významnejšie) na mimoriadnych výdavkoch G. (spolu 150,- eur - box + výlet), z ktorého dôvodu tento odvolací súd zmenil čo do výšky na 503,23 eur. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (s výnimkou dôvodov poníženia nedoplatku), konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

18. Nad rámec uvedeného a vo vzťahu k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza:

19. Podľa článku 41 ods. 4 Ústavy SR, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom a vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Tieto majú v rovnakom rozsahu, pričom je irelevantné, či sú rodičia dieťaťa manželmi, alebo nie. Súčasťou rodičovských povinností je aj vyživovacia povinnosť rodičov k deťom, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd

neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

20. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena, alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine). Rozsudok vo veciach výživného možno zmeniť, ak sa zmenia pomery (§ 157 CMP).

21. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, ustanovením § 62 Zákona o rodine, v spojení s čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, je na jednej strane garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a na druhej strane garantované právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu, ktoré právo v sebe zahŕňa okrem iného aj zabezpečenie zo strany rodičov všetkých podmienok materiálnej, aj nemateriálnej povahy, aby sa dieťa mohlo riadne vyvíjať. Podľa Dohovoru o právach dieťaťa, má každé dieťa právo na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný, duchovný, mravný a sociálny rozvoj. Vyživovacia povinnosť rodičov, prostredníctvom ktorej sa uvedené právo detí naplňa, má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia (tiež zvýšenia) vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa, ktoré nezahŕňajú len náklady na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj náklady na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávania, kultúrne a športové aktivity závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa, ktoré si dieťa samé nemôže zabezpečiť, keďže nie je schopné samé sa živiť, tieto sú však limitované z hľadiska ich vynakladania reálnymi možnosťami oboch rodičov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o mal. dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení a pri zvyšovaní výživného tiež nárast životných nákladov vo svetle tzv. valorizačnej klauzuly, ako aj právo detí podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča. V súlade s právami dieťaťa, Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť, že bude možné zistiť čo najobjektívnejšie možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodiča, súčasne prihliadnuť na správanie povinného rodiča definované v ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

22. V konkrétnostiach posudzovanej veci z dokazovania vyplynulo, že k poslednej úprave výživného v prospech v tom čase ešte mal. G. došlo pred viac ako tromi rokmi a to rozsudkom OS Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.03.2018, č. k. 8P/24/2017-65, ktorým bolo manželstvo rodičov dieťaťa rozvedené a otcovi určená povinnosť prispievať na v tom čase ešte mal. dieťa sumou 200,- eur mesačne. Matka požadovala návrhom zvýšenie výživného dôvodiac podstatnou zmenou pomerov na strane dieťaťa, ku ktorej došlo plynutím času, rastom životných nákladov, ako aj zásadnou zmenou v kvalite aj kvantite odôvodnených potrieb dieťaťa, primárne v súvislosti so štúdiom na strednej škole, požadujúc zvýšenie výživného na 400,- eur mesačne. Otec protiargumentoval nedostatočnými finančnými pomermi takúto zmenu odôvodňujúcimi.

23. Súd prvej inštancie predovšetkým východiskovo správne náležite vymedzil relevantnou právnou úpravou vyžadovanú zákonnú podmienku (zmenu pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine) pre matku a následne samotnou plnoletou G. požadované rozhodnutie, výlučne za splnenia ktorej, mohlo dôjsť k zmene skoršej súdnej úpravy otcovej vyživovacej povinnosti. Následne v okolnostiach posudzovanej veci správne v prospech požadovanej zmeny vyhodnotil a označil skutočnosti zistené na strane dieťaťa a časový odstup od doby poslednej úpravy výživného (viac ako tri roky) a v súvislosti s tým tiež nárast výdavkov spojených s vyšším vekom dieťaťa, ako aj návštevou vyššieho typu školy a nárastom nákladov s tým spojených, tiež nákladov na bežné výdavky (oblečenie, strava, hygiena a pod.) ktoré považoval z pohľadu aplikovaných noriem za kvalifikovanú zmenu pomerov bez ďalšieho indikujúcu k zmene výživného v zmysle jeho zvýšenia, s čím sa odvolací súd plne identifikuje. Následne súd prvej inštancie správne pristúpil jednak k rozboru príjmu, ako aj komplexných pomerov výživou povinnej osoby - otca, vrátane jeho výdavkov, ktorý svoj postup aj dostatočne vysvetlil, za súčasného vysporiadania sa s rozhodujúcimi námietkami tak otca smerujúcimi voči zvýšeniu mu vyživovacej povinnosti, ako aj matky, či samotnej G.. Správne pri sume o ktorú zvýšil výživné vychádzal zo zistenia,

že deklarované náklady na zabezpečenie potrieb G. sú cca 600,- eur mesačne a pri porovnateľne približne rovnakých pomeroch na stranách rodičov dôvodne uzavrel, že na týchto sa majú podieľať tiež v rovnakom rozsahu, čo na strane otca, ako tiež osoby výživou povinnej (rovnako ako matky), predstavuje sumu 300,- eur mesačne, čo samozrejme nezbavuje oboch rodičov rovnakou mierou sa podieľať na mimoriadnych nákladoch, ktorých vynaloženie by bolo nevyhnutné na zabezpečenie potrieb plnoletej G.. Úhrada takto zvýšeného výživného v možnostiach otca vzhľadom na jeho príjem a majetkové pomery, tiež skutočnosť, že inú vyživovaciu povinnosť nemá (identicky ako matka), nepochybne je.

24. Opísané východiská tak opodstatňujú záver, ku ktorému súd prvej inštancie vo výsledku dospel, t.j. že zmena pomerov na strane tak dieťaťa (náklady na pokrytie odôvodnených potrieb) ako aj otca pri jeho v čase rozhodovania súdu zistených pomeroch zvýšenie výživného, teda jeho zmenu na prospech t.č. už plnoletej G. s účinnosťou od podania návrhu na súčasnú sumu 300,- eur mesačne odôvodňuje.

25. Odvolací súd sa nestotožňuje s požiadavkou odvolateľky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca v prospech nej na čiastku 400,- eur, čo znamená navýšenie oproti súdom prvej inštancie zvýšenému výživnému o ďalších 100,- eur. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, náklady na pokrytie jej odôvodnených potrieb boli vyhodnotené v rozsahu cca 600,- eur mesačne, ktoré subsumujú tak náklady na pokrytie základných životných potrieb ako bývanie, strava, ošatenie, ale tiež na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa, ako aj náklady na zdravotnú starostlivosť. Pokiaľ súd prvej inštancie zhodnotil, že pokrytím týchto nákladov v 1-ici, teda vo výške 300,- eur mesačne zo strany otca je naplnené právo dieťaťa podieľať sa na jeho životnej úrovni a zároveň, že táto čiastka zodpovedá komplexným pomeroch otca, považuje odvolací súd jeho závery v tomto smere za správne. Vezmúc do úvahy, že v konaní pred súdom prvej inštancie zistený priemerný mesačný netto príjem otca je cca 1.200,- eur (pokiaľ odvolateľka poukazuje na to, že v odvolaní uvádzal príjem v tom čase 1.600,- eur, tak odvolací súd poznamenáva, že išlo o príjem v brutto vyjadrení), tak výška vyživovacej povinnosti otca predstavuje 25 % jeho príjmu, ktoré rozmedzie (samozrejme aj za prihliadnutia k iným okolnostiam) je súdnou praxou vo všeobecnosti akceptované ako primerané, pričom je potrebné si uvedomiť, že keďže už G. nie je maloletá a výživné zo strany matky už nie je kompenzované výkonom osobnej starostlivosti o ňu, niet žiadneho udržateľného dôvodu, pre ktorý by sa rovnakou mierou, ak nie vyššou, keďže jej príjem je vyšší ako príjem otca (rozumej príjem zistený v konaní pred súdom prvej inštancie), nemala vo finančnom vyjadrení na týchto podieľať, ktorými súhrnnými platbami by náklady G. po finančnej stránke boli pokryté. Samozrejme v prípade, ak vzniknú mimoriadne výdavky, ktoré nie je možné v tomto štádiu predvídať, sú obaja rodičia sa na týchto rovnakou mierou podieľať.

26. Nedôvodne odvolateľka namieta, že súd prvej inštancie pri určení rozsahu zvýšenia vyživovacej povinnosti otcovi prihliadal na jeho výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, keďže určená čiastka 300,- eur tomuto rozhodne nenasvedčuje. Pokiaľ v konkrétnosti namieta, že na nákladoch na bývanie, ktoré otec v konaní uvádzal, v rozsahu cca 350,- eur, by sa mala v polovici podieľať jeho priateľka, tak pokiaľ by žil s touto v spoločnej domácnosti, čo však v konaní preukázané nebolo, nepochybne by to tak malo byť. V tomto bode si však je potrebné uvedomiť, že pokiaľ otec by aj nebýval v prenajatom dome, ale zabezpečil by si bývanie napr. v 1-izbovom byte, tak náklady na nájom a služby spojené s týmto bytom by boli nepochybne vyššie ako tie, ktoré vynakladá na bývanie aktuálne. Ani zníženie o polovicu ním vynakladaných prostriedkov na bývanie, v rámci jeho pomerov by nemalo za následok opodstatnené zvýšenie jeho výživného o ďalších 100,- eur mesačne, keďže identický štandard na bývanie má aj samotná G. spolu s jej matkou, kde rovnako zmieňované náklady prichádza do úvahy v polovici rozpočítať na obe z nich. Vek G., zmena školy, náklady na štúdium a doba, ktorá uplynula od poslednej úpravy výživného zodpovedá zvýšeniu výživného v rozsahu, ako to posúdil súd prvej inštancie, ktorý tiež správne poukázal na to, že vychádzajúc zo zistených príjmov, keďže G. tvorí spoločnú domácnosť so svojou matkou, s prihliadnutím na výživné a príjem matky, vychádzajúc len z odpočítania výšky výživného od príjmu (teda nie akýchkoľvek ďalších nákladov) je v princípe životná úroveň otca a dcéry vyrovnaná, keď v domácnosti matky na člena rodiny pripadá na spotrebu suma cca 912,50 eur (aj vyššia, keďže matka v priebehu konania pred súdom prvej inštancie uvádzala príjem v rozmedzí netto 1.500,- až 2.000,- eur mesačne, čo je o 300,- až 800,- eur mesačne viac, ako mal otec, pričom súd prvej inštancie vychádzal pri vyčíslení podielu na člena rodiny v domácnosti matky len z čiastky 1.500,- eur) a u otca, vychádzajúc z príjmu 1.227,- eur mesačne po odpočítaní 300,- eur bežného výživného, mu zostane čiastka 927,- eur mesačne a po odpočítaní splátky nedoplatku na zročnom výživnom dokonca čiastka 827,- eur mesačne (splátka á 100,- eur mesačne). Ako však odvolací súd uviedol už v predchádzajúcej

časti tohto rozhodnutia, určené výživné samozrejme nezavahuje povinnosti otca priebežne v prípade vzniku odôvodnených mimoriadnych výdavkov sa na týchto s matkou v rovnakej miere podieľať.

27. Bez relevancie je však tiež argumentácia otca v odvolacom konaní, spočívajúca v poukaze na jeho aktuálnu (prvotne) nezamestnanosť v dôsledku ukončenia pracovného pomeru dohodu, následnú novú pracovnú zmluvu s nižším príjmom, s požiadavkou na zníženie rozsahu súdom prvej inštancie zvýšeného mu výživného, a to ťažiskovo už len z dôvodu, že otec samotný rozhodnutie odvolaním nenapadol (princíp „reformatio in peius“, ktorý vyplýva z ust. Čl. 16 ods. 3 Základných princípov CSP). Nad rámec toho však odvolací súd poukazuje na to, že v odvolacom konaní ním tvrdené skutočnosti o skončení pracovného pomeru z dôvodu ním nezavineného, ani len neosvedčil. Pokiaľ ako sám tvrdí pracovný pomer skončil dohodou so zamestnávateľom (pri nepreukázaní dôvodov, ktoré by to spôsobili mimo jeho zavinenia), vo svetle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, by to nebolo možné (ak by aj otec odvolanie podal) vyhodnotiť inak, ako stratu jeho príjmu z dôvodu, ktorý nemôže ísť na ťarchu plnenia si jeho vyživovacej povinnosti, čo samozrejme identicky dopadá aj na zníženie jeho príjmu v novom zamestnaní potom, ako sa bez dôležitého dôvodu (ktorý ani nepreukazoval) vyššieho príjmu, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie pri rozhodovaní, týmto spôsobom vzdal.

28. V nadväznosti na to je potrebné tiež konštatovať, že v rámci konania na strane otca neboli preukázané žiadne objektívne významné okolnosti, ktoré by mu bránili v aktivite za účelom získania ďalšieho (príjmovovo výhodnejšieho) zamestnania za účelom kontinuálneho pokračovania v zodpovednom plnení si jeho zákonnej vyživovacej povinnosti, aby tiež prispôbil tomuto cieľu svoje ekonomické správanie, ako aj pracovné aktivity.

29. Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností, nemožno vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie pokiaľ ide o rozsah zvýšenia vyživovacej povinnosti otca nič zásadné vytknúť. Tento vo svetle správnych teoretických východísk aplikovaných na zistený skutkový stav posúdil, že sú splnené zákonné predpoklady pre pôvodne matkou, následne samotnou plnoletou G. požadované zvýšenie výživného v súdom určenom rozsahu a neindikuje k odlišnému záveru ani obsah podaného odvolania.

30. Odvolacie námietky týkajúce sa zvýšenia bežného výživného, tak nebolo možné vyhodnotiť inak, ako nespôsobilé privediť v prospech odvolateľky priaznivejšie rozhodnutie.

31. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zvýšení bežného výživného (výrok I.) a v súvisiacich častiach (výroky III. a IV.) ako vecne správny potvrdil za použitia ust. § 387 ods. 1 CSP. V odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie neboli v tomto smere uvedené žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by neboli predmetom posudzovania súdom prvej inštancie a s ktorými by sa už súd prvej inštancie nebol náležite vysporiadal, pričom odvolacím prieskumom rovnako neboli zistené skutočnosti, ktoré by indikovali k odlišnému, v prospech plnoletého dieťaťa vyznievajúcemu rozhodnutiu pokiaľ ide o rozsah zvýšenia bežného výživného.

32. Ako dôvodnú však vyhodnotil odvolací súd námietku odvolateľky, vzťahujúcu sa k vyčíslenému nedoplatku na zročnom výživnom, keď tento vzniknutý za obdobie od 31.12.2021 (od doby podania návrhu a účinnosti zvýšenia vyživovacej povinnosti otca) do dňa rozhodnutia súdu v plnej výške predstavuje čiastku 503,23 eur (1 deň mesiaca december 2021 vo výške 3,23 eur a za mesiace január až máj 2022 vo výške 100,- eur x 5), od ktorých súd prvej inštancie odpočítal čiastku 150,- eur z titulu otcou zaplatených príspevkov na tréning boxu 5 x á 10,- eur a príspevok na školský výlet do Ríma vo výške 100,- eur, ponížiac tak nedoplatok stanovený otcovi zaplatiť na čiastku 353,23 eur, s umožnením tento splatiť v mesačných splátkach po 100,- eur. Odvolateľka namieta odpočítanie týchto mimoriadnych platieb z vyčísleného nedoplatku a v tomto bode odvolací súd jej námietky považuje za dôvodné. Išlo totiž jednoznačne o mimoriadne výdavky na strane G., na ktorých obaja rodičia sa mali opodstatnene v polovici podieľať. Pokiaľ otec 5 x prispel G. na tréning po 10,- eur, čo je spolu 50,- eur a na školský výlet do Ríma 100,- eur (jeho celková výška však bola takmer 400,- eur), nie je podľa názoru odvolacieho súdu udržateľné tieto platby odpočítavať od bežného spotrebného výživného, keďže svojím charakterom išlo o mimoriadne vzniknuté výdavky a rozsah otcovi zvýšenej vyživovacej povinnosti tieto rozhodne nepokrýva. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd za použitia § 388 CSP v tejto časti (pokiaľ ide o výšku nedoplatku na zročnom výživnom za vyššie uvedené obdobie) rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, tento nedoplatok stanovil na výšku 503,23 eur (t.j. bez odpočítania zaplateného podielu otca

na mimoriadnych výdavkoch) s tým, že identicky ako súd prvej inštancie (voči tomu ani odvolateľka nenamietala) rozhodol o povinnosti otca tento nedoplatok splatiť v splátkach po 100,- eur za použitia § 232 ods. 3, 4 CSP dospejúc k záveru, že to zodpovedá pomerom otca a na strane z výživného oprávnenej osoby vzhľadom na výšku bežného výživného to nepredstavuje ohrozenie na zabezpečení jej základných odôvodnených potrieb (rozumej umožnenie otcovi nedoplatok zaplatiť v splátkach).

33. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

34. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

36. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

37. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu Trenčín pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza (§ 76 CMP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa Exekučného poriadku, a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.